

[Oluf Pedersen.]

ved jeg, at den højtærede Landbrugsminister er saa klog paa disse Spørgsmaal, saa han ved, at den Paastand ikke er rigtig.

Saa har jeg til Slut en Bemærkning med Hensyn til Mælkekortene. Det er rigtigt nok, at man har gennemført et Tilskud, saadan at der kan gives Mælkekort, men jeg gør opmærksom paa, at disse Mælkekort kun tilfalder en Del af Befolkningen. Der er mange, som har en ringe Indtægt, og for hvem en Stigning af Mælkeprisen vil betyde, at de maa indskrænke Forbruget. Der er mange af dem, som ikke faar Mælkekort, og derfor synes jeg afgjort, man maa sige: Lad os tage en Stigning af Smørprisen, om saa skal være — jeg gaar altsaa imod —, men lad os blive fri for at forhøje Mælkeprisen, naar vi alle sammen er enige om, at det er uforsvarligt.

Formanden: Jeg har ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at en hel Række Talere under denne Forhandling har anvendt Udtrykket „Usandhed“ over for forskellige andre Deltagere i Debatten. Jeg maa sige, at det ikke pynter paa Tingets Forhandlinger, og jeg tror, vi skal bestrebe os for at komme bort fra Anvendelsen af et Udtryk som det, jeg her har nævnt.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister takkede mig for Oplysningen om, at det var Fællesorganisationen, der havde udregnet den omtalte Produktionspris. Jeg spurgte før udtrykkeligt Landbrugsministeren, om ikke Professor Hansen Larsen havde været med til denne Udregning. Jeg har forstaaet det saaledes, at Professoren har været Statens Repræsentant ved Udregningen af denne Produktionspris. Det var derfor, jeg udtrykkeligt spurgte Ministeren, om ikke det var rigtigt. Ministeren berørte det ikke med et Ord. Jeg forstaaer ikke, hvorfor Ministeren stadig gaar uden om Kærnen i disse Spørgsmaal.

Jeg rettede ogsaa det Spørgsmaal til Ministeren, hvorfor han ikke vilde gennemføre en lignende Kontrol med Margarinens som den, der er gennemført over for Gødning og Foderstoffer. Ogsaa et saadant kort Spørgsmaal undlader Ministeren fuldstændig at besvare. Jeg synes, det havde været bedre at besvare disse Spørgsmaal end at komme med et Udtryk, der skal paatales af Formanden.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen

sagde, at Jens Thomsen havde ændret Opfattelse. Det er ikke rigtigt, men hvis det ærede Medlem tror det, maa han for mig gerne beholde denne Tro. Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa, om jeg havde haft Margarineaktier. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at han kan godt faa Oplysninger om mine private Forhold, men jeg vil da foreslaa, at vi henlægger Forhandlingerne til et mere diskret Sted end Folketingsalen. Naar jeg var inde paa det Spørgsmaal før, var det, fordi jeg mente, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen hentydede til noget i Retning af Uhæderlighed og den Slags Ting, og derfor bad jeg ham om at komme frem med det her — men ellers skal han gerne faa alle de Oplysninger, han kan ønske sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Maa jeg takke den højtærede Landbrugsminister for hans yderligere Bemærkninger angaaende Mælkespørgsmaalet. Men — det bedrøver mig at maatte sige det — helt glad er jeg nu ikke ved den højtærede Ministers Henvisning til Socialministeriets Lovgivning om billigere Mælk til trængende Familier med Børn. Ligesom det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har jeg, hvad der i øvrigt fremgik af mine Bemærkninger før, den Anskuelse, at den Grænse, der her sættes, er alt for snævert trukket. Den Ordning, vi gennemfører for Landbrugets Skyld, giver jo Herremanden, Gaardmanden og Husmanden den samme Hjælp fra Samfundets Side, hvad Smør og Mælk angaar. Det, jeg tænker mig med Mælkepriserne for børnerige Familier, er simpelt hen en social Foranstaltning, som i en Situation som den, vi lever i, giver den almindelige Befolkning, hvis Børn ellers ikke vilde faa Mælk, fordi Forældrene ikke vil henvende sig som trængende — giver denne store Kreds af Befolkningen Adgang til at vedligeholde deres Mælkeforbrug.

Jeg tror ikke, man kommer uden om, at denne Betragtning er rigtig, og at dette Spørgsmaal maa løses. Jeg kan overhovedet ikke tænke mig, at man tror, man vedblivende kan beskæftige Rigsdagen med Prisforhøjelser til Erhvervslivet af alle Arter og ikke en Gang imellem tænke paa, at der maa skabes et Supplement i Form af sociale Foranstaltninger til Lettelse for den Befolkning, der i den givne Situation skal betale Omkostningerne. Det tror jeg, man